

anž použití nechtěl, nezachovav, jak ze správních spisů lze souditi, postupu v paragrafu tom předepsaného.

Č. 1636.

Mimořádná opatření: Rozhodovati o rozvrhu povinné dávky obilí na jednotlivce podle § 20 vlád. nař. ze dne 21. července 1921 č. 237 sb. z. a n., je na Slovensku povolán v I. stolici županský úřad, v II. pak zemský hospodářský úřad. Rozhodl-li tento sám v I. stolici, jest rozhodnutí jeho zmatečné.

(Nález ze dne 10. listopadu 1922 č. 15.560.)

Věc: Centrální komise pro správu katol. církevních velkostatků v Bratislavě (adv. Dr. B. Lorman z Prahy) proti hospodářskému úřadu pro Slovensko v Bratislavě (přednosta Dr. Bednář) stran rozvrhu obilního kontingentu.

Výrok: Naříkané rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

Důvody: Rozkazem na dodání ze dne 24. listopadu 1921 č. — předepsal služnovský úřad ve Staré Dalešlici pro období 1921/22 dávku 2.000 q obilí pod pohružkou pokuty 1000 K za každý nedodaný q.

Nař. rozhodnutím zamítl žal. úřad stěžícího odvolání podané proti výši kontingentu.

Rozhoduje o stížnosti do výroku toho podané, zabýval se nss předem námitkou žal. úřadu, že stížnost by bylo odmítnouti podle § 21 a 14 zák. o ss jako opožděnou. Námitku tuto nelze uznati důvodnou, neboť dle stěžícího udání bylo jí rozhodnutí v odpor vzaté doručeno dne 25. února 1922. Úřad namítl sice v odvodním spise, že doručení stalo se jistě do konce prosince 1921, což soudí z toho, že bylo doporučeně expedováno dne 23. prosince. Ježto však přes vyzvání průkazu o doručení nepodal, a naopak prohlásil, že se mu vůbec nepodařilo den doručení zjistiti, ježto poštovní úřad dokonce tvrdí, že doručení straně se nestalo, nelze k jeho tvrzení o datu doručení jakožto nikterak nedoloženému přihlížeti a nutno přijati datum stranou uvedené, totiž den 25. února 1922, jako skutečnosti odpovídající. Poněvadž pak stížnost podána byla k nss-u dne 21. dubna 1922, je patrné, že došla ve lhůtě stanovené v § 14 zák. o ss a tedy včas. Názor žal. úřadu, že stížnost podána byla k poštovní dopravě až 29. dubna, tudíž 63. den po domnělém doručení z 25. února spočívá na omylu, neboť dne 29. dubna byla k poštovní dopravě podána již reprodukováná stížnost ve lhůtě dané stěžícího výměrem ze dne 25. dubna 1922 č. 5.795 po rozumu § 21 zák. o ss.

Ve věci samé uvážil nss takto:

Podle § 15 vlád. nař. z 21. července 1921 č. 237 sb. z. a n. povolána jest k rozvrhu povinné dávky obilí, uložené obci, obecní repartiční komise. Dle § 19 téhož nařízení je pak třeba, aby rozvrh povinné dávky uveřejněn byl obvyklým způsobem na obecní desce a aby oznámen byl také zemědělcům, a to zvláště písemně a aby při tom byli poučeni, že mohou do 3 dnů podati námitky proti výši povinné dávky buď u obecního úřadu nebo přímo u okresní politické správy (županského úřadu).

V § 20 pak jest toto ustanovení: Okresní správa politická (županský úřad) rozhodne o rozvrhu povinné dávky na jednotlivce a dále proti rozhodnutí okresní správy politické (županského úřadu) lze se odvolati v 8 denní lhůtě k zemské správě politické (zemskému hospodářskému úřadu), která rozhoduje s konečnou platností.

Z uvedených předpisů jest zřejmo, že rozhodovati o rozvrhu povinné dávky na jednotlivce povolána jest v I. instanci okresní správa politická, na Slovensku pak županský úřad, a ve druhé stolici zemská správa politická nebo zemský hospodářský úřad, kdežto služnovskému úřadu není předpisy těmi přiznána vůbec žádná kompetence.

Žalovaný úřad, jenž jest ve smyslu cit. nařízení stolicí odvolací, rozhodl v daném případě, aniž měl podklad v rozhodnutí příslušného úřadu stolice první. Rozhodl tedy ve skutečnosti sám jako stolice první, k čemuž podle platných norem nebyl příslušný a musil proto jeho výrok býti zrušen jako zmatečný podle § 7 zákona o správním soudě.

Na tomto právním stavu nebylo změněno nic vyhláškou ze dne 24. června 1922 č. 176 sb. z. a n., poněvadž kompetenční norma ve vyhlášce té daná, i kdyby ji slušelo uznati v zásadě za platnou, mohla by právně působiti teprve ode dne svého vydání (vyhlášení ve sbírce zákonů a nařízení), nikoli však nazpět, neboť pouhé vyhlášení nemohl by býti přiznán právní účinek, dodati právní platnosti rozhodnutím, která se stala před vydáním vyhlášky té a dle tehdejších kompetenčních předpisů jeví se býti zmatečná.

Č. 1637.

Administrativní řízení: Exekucním titulem, nezbytným pro povolení administrativní exekuce k vydobytí t. zv. lektiky ve prospěch římsko-katolického faráře na Slovensku, může býti jen výrok úřední, vydaný po řízení, ve kterém měli poplatníci možnost vystoupiti jako procesní strana.

(Nález ze dne 10. listopadu 1922 č. 16.061.)

Věc: Ignác L. v T. T., Adolf N. v B. N. a Šalamoun B. v R. N. proti administrativnímu výboru župy trenčínské v Trenčíně stran vymáhání dávek ve prospěch římsko-katolického faráře v D. M.

Výrok: Naříkané rozhodnutí se zrušuje pro vady řízení.

Důvody: K oznámení římskokatolického faráře v D. M., že st-lé nechtějí mu zaplatiti své farské povinnosti za léta 1912 až 1921, a to Ignác L. v částce 44 K 52 h ročně, tedy za 10 let 445 K 20 h, Adolf N. v částce 44 K 80 h ročně, tedy za 10 let v částce 448 K, a Šalamoun B. v částce 38 K ročně, tedy za 10 let 380 K — nařídil hlavní služný v Bánovcích (župa Trenčínská) rozhodnutím ze dne 11. července 1921 č. — vzhledem k tomu, že byly zjištěny »zákonitý stav a pravoplatnost« uvedených částek, aby uvedené částky byly na st-lích exekučně vydobytý v cestě administrativní na základě §§ 56 až 78 zák. čl. XLIV : 1883 a §§ 46 až 65 zák. čl. XI. : 1909 a pověřil provedením tohoto vymáhání dávek